Dins de la guitarra

Jorge Drexler i els seus m sics, sota la boca de la guitarra, dissabte a l uditori Foto: SARA CABARROCAS.

En una altra nit apoteòsica a l'Auditori de Girona, dins el Temporada Alta, Jorge Drexler (Montevideo, 1964) va fer aquesta poètica interpretació del principal element escenogràfic de l'espectacle, una gran esfera segmentada per sis ratlles paral·leles, en la qual es projectaven diferents colors o imatges, per exemple un cel blau amb núvols blancs: segons Drexler, l'esfera és la boca d'una guitarra amb les seves sis cordes i va convidar el públic a imaginar que tots plegats estàvem "asilats" dins de l'instrument –ho deia quan presentava Asilo, un dels temes del nou disc– "fugint de les inclemències de l'exterior", durant les gairebé dues hores i mitja que va durar el concert. En el seu nou treball, Salvavidas de hielo, Drexler reivindica la guitarra com mai: en realitat és l'únic instrument que hi sona, en diverses variables, però en directe ha preferit reforçar-lo amb la bateria i el baix elèctric, absents en el disc. La reivindicació de les sis cordes va començar en el pròleg del concert: una gravació de Doña soledad, del cantautor uruguaià Alfredo Zitarrosa (1936-1989). I amb els cinc músics ja en escena va sonar Movimiento, també el primer tema de Salvavidas..., en què canta: "Somos padres, hijos, nietos y bisnietos de inmigrantes."

Drexler va anar alternant les cançons del nou disc –totes excepte Mandato– amb altres de diferents èpoques, incloses algunes que "feia temps que no tocava", com ara Río abajo i altres tres temes de Frontera (1999) i fins i tot algun tema anterior com ara Antes, de Llueve (1998), que va fusionar amb Free fallin' per homenatjar "el mestre Tom Petty".

Tan gran comunicador com sempre, en una interacció constant amb el públic, Drexler va recordar que dissabte feia exactament 15 anys del seu primer concert a Girona, una altra vigília de Sant Narcís, llavors a la Copa i al costat del ja desaparegut grup cellerenc Petit Fours, amb un dels membres del qual, Carles Cors (Le Croupier), va cantar en aquesta ocasió una versió bilingüe de La edad del hielo. I com que va dir que s'havia equivocat en la lletra, curiosament més en la part castellana que en la catalana, Drexler va regalar tot seguit la seva ja coneguda relectura del Club Tonight dels manresans Gossos. "És una alegria cantar en una de les llengües en què es va inventar l'art trobadoresc fa un mil·lenni", va dir. I per al públic gironí va ser també tota una alegria retrobar-se amb el millor Drexler.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 30-10-2017 Pàgina 33

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1271073-dins-de-la-guitarra.html